

วิธีศึกษาวรรณยุกต์

การวิเคราะห์ระบบวรรณยุกต์ของภษาของที่ไ้พูดกันใ้ในอำเภอเมืองลำพูน อำเภอป่าซาง อำเภอบ้านโฮ้ง และ อำเภอเมทา รวมจุดเก็บข้อมูลทั้งหมด 5 จุดนี้เป็นการวิเคราะห์เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏกับคำพยางค์เดี่ยวทั้งที่เป็นพยางค์เป็น พยางค์ตายสระเสียงยาว และ พยางค์ตายสระเสียงสั้น

ในส่วนที่เกี่ยวกับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลใ้ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่หนึ่ง ผู้วิจัยใ้วิเคราะห์ระบบวรรณยุกต์ของผู้ออกภาษาแต่ละคนก่อนใ้ใช้ตารางการทดสอบเสียงวรรณยุกต์ภาษาตระกูลไทของ วิลเลียม เจ. เก็คกิน เป็นเครื่องมือใ้หารูปแบบการแยกเสียงวรรณยุกต์เป็นครั้งแรก แล้วจึงพิจารณาเรื่องการรวมเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏใ้ในพยางค์เป็นกับเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏใ้ในพยางค์ตายทั้งสระเสียงยาวและสระเสียงสั้นเข้าเป็นสมาชิกของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ใ้ด้วยกันโดยยึดความคล้ายคลึงของสัทลักษณะ เป็นเกณฑ์

ขั้นที่สอง ผู้วิจัยสรุประบบวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุดจากระบบวรรณยุกต์ของผู้ออกภาษาทั้งสองคนใ้ในจุดเก็บข้อมูลใ้เดียวกัน โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ ขั้นแรก เปรียบเทียบระบบวรรณยุกต์ของผู้ออกภาษาทั้งสองคนใ้ในแง่ของลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ และการรวมเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏใ้ในพยางค์เป็นกับพยางค์ตายทั้งสระเสียงยาวและเสียงสั้น จากการเปรียบเทียบผู้วิจัยพบว่า ระบบวรรณยุกต์ของผู้ออกภาษาทุกคนใ้ในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุดมีลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวเหมือนกับทุกประการ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์และการรวมเสียงวรรณยุกต์ใ้ในพยางค์เป็นและพยางค์ตายของจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุดใ้พร้อมทั้งสามารถสรุปใ้ว่าระบบวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุดประกอบค้ด้วยหน่วยเสียงที่หน่วยเสียง ขั้นที่สอง ผู้วิจัยรวมเสียงย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์แต่ละหน่วยเสียงจากเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏใ้ในของวรรณยุกต์ที่หน่วยเสียงนั้นปรากฏใ้ในระบบวรรณยุกต์ของผู้ออกภาษาทั้งสองคน โดยใ้กับการปรากฏใ้ในพยางค์

ลักษณะต่าง ๆ ไว้ เช่น ในระบบวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลจุดที่ 1 สรุปได้ว่า หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 ประกอบด้วยเสียงวรรณยุกต์ย่อย 2 เสียง ไคแก [35] และ [45] เสียงแรกปรากฏในช่องวรรณยุกต์ A₁₂₃ ส่วนเสียงที่สองปรากฏในช่องวรรณยุกต์ DS₁₂₃ เป็นต้น^๑

ขั้นที่สาม ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ระบบวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลทุกจุดมาเปรียบเทียบกันโดยพิจารณาในเรื่อง จำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ (ดู ภาที่ 4 หน้า 77) เสียงย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์ (ดู ตารางที่ 20, 21, 22, 23, 24 และ 25) เป็นสำคัญ

สัทลักษณะของวรรณยุกต์

วิธีแสดงสัทลักษณะของวรรณยุกต์ที่ใช้กันในปัจจุบันมี 4 วิธี คือ คำเรียกชื่อเสียงวรรณยุกต์ อักษรวรรณยุกต์ ตัวเลขแสดงระดับเสียงวรรณยุกต์ และการบรรยายโดยละเอียด^๑ วิธีแสดงสัทลักษณะของวรรณยุกต์ 4 วิธีดังที่กล่าวนี้ แต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อเสียรวมกัน (เกษมณี เทพวัลย์ 2526 : 78-82) สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้อักษรวรรณยุกต์ในการจัดบันทึกข้อมูล การสรุปสัทลักษณะของวรรณยุกต์ และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สำหรับการเสนอผลการวิจัยและสรุปผลการวิจัยนั้น ผู้วิจัยจะบรรยายสัทลักษณะของวรรณยุกต์ทุกเสียงที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ไว้ควบกันในตอนต้น หลังจากนั้น ผู้วิจัยจะชี้เฉพาะตัวเลขแสดงระดับเสียงวรรณยุกต์แทนเสียงวรรณยุกต์แต่ละเสียง

^๑วิธีการนี้ ลอรัตน์ รัตนคิลก ณ ภูเก็ต (2526) ได้เริ่มใช้เป็นคนแรกในการศึกษาระบบวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นจังหวัดราชบุรี โดยประยุกต์แนวความคิดของ แคนเน็ล โจนส์ เรื่อง หน่วยเสียงแปรนาใช้ (ดู ลอรัตน์ รัตนคิลก ณ ภูเก็ต 2526 : 29-33)

^๑ ๑ รวบรวมโดยในเอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 3 หน่วยที่ 15 "ภาษาและภาษาย่อยในประเทศไทย" ของ ม.ร.ว. กล้วยา ทิงศรีทิพย์ และ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับพิเศษของ เกศมณี เทพวัลย์ (เกษมณี เทพวัลย์ 2526 : 78)

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดที่ปรากฏในข้อมูลที่ได้จากข้อมูลภาษาในจุดเก็บข้อมูลภาษาของในจังหวัดลำพูนทั้ง 5 จุด ๆ ละ 2 คน มีอยู่ 25 เสียง มีสัทลักษณะต่าง ๆ กันสามารถจัดได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวรรณยุกต์ระดับ และ กลุ่มวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลุ่มวรรณยุกต์ระดับ

วรรณยุกต์ระดับ หมายถึง วรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงคงที่ตั้งแต่ต้นจนจบพยางค์ (ม.ร.ว.กัณยา ทิงศัทธีย์ 2525 : 1 : 121 อ้างถึงใน เกศมณี เทพวัลย์ 2526 : 83) เสียงวรรณยุกต์ระดับในภาษามี 5 เสียง ดังต่อไปนี้

1. เสียงวรรณยุกต์สูง-ระดับ [55] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 5 แล้วระดับเสียงจะคงที่ไปจนจบพยางค์
2. เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ระดับ [44] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 4 แล้วระดับเสียงจะคงที่ไปจนจบพยางค์
3. เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ [33] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 3 แล้วระดับเสียงจะคงที่ไปจนจบพยางค์
4. เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ระดับ [22] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 2 แล้วระดับเสียงจะคงที่ไปจนจบพยางค์
5. เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ [11] ระดับเสียงวรรณยุกต์ที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 1 แล้วระดับเสียงจะคงที่ไปจนจบพยางค์

2. กลุ่มวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ

วรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ หมายถึง วรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงจากจุดเริ่มต้นอาจสูงขึ้น ตกลงต่ำ สูงขึ้นแล้วลงต่ำ หรือ ตกลงต่ำแล้วสูงขึ้นภายในช่วงของการเปล่งเสียงหนึ่งพยางค์ (เกศมณี เทพวัลย์ 2526 : 84) เสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับในภาษามี 7 เสียง สามารถแบ่งเป็นกลุ่มย่อยตามรูปของเสียงวรรณยุกต์ได้ ดังนี้

วรรณยุกต์ขึ้น หมายถึง เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงสูงขึ้นจากจุดเริ่มต้น เสียงวรรณยุกต์ขึ้นในภาษามี 7 เสียง คือ

1. เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขั้นสูง [K 45] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 4 แล้วระดับเสียงจะเลื่อนขึ้นจนจบพยางค์ที่ระดับ 5
2. เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขั้นถึงสูง [K 35] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 3 แล้วระดับเสียงจะเลื่อนขึ้นจนจบพยางค์ที่ระดับ 5
3. เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขั้นถึงกลาง-ขั้นสูง [K 34] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 3 แล้วระดับเสียงจะสูงขึ้นจนจบพยางค์ที่ระดับ 4
4. เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขั้นถึงกลาง [K 23] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 2 แล้วระดับเสียงจะเลื่อนสูงขึ้นจนจบพยางค์ที่ระดับ 3
5. เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ขั้นถึงกลาง-ขั้นสูง [V 14] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 1 แล้วสูงขึ้นจนจบพยางค์ที่ระดับ 4
6. เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ขั้นถึงกลาง [L 13] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 1 แล้วเลื่อนสูงขึ้นจนจบพยางค์ที่ระดับ 3
7. เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ขั้นถึงกลาง-ขั้นต่ำ [L 12] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 1 แล้วเลื่อนสูงขึ้นจนจบพยางค์ที่ระดับ 2

วรรณยุกต์ขึ้น-ระดับ หมายถึง เสียงวรรณยุกต์ที่ระดับเสียงสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในตอนต้นพยางค์ จากนั้นระดับเสียงจะคงที่จนจบพยางค์ เสียงวรรณยุกต์ขึ้นระดับในงานวิจัยนี้มีเพียง 1 เสียง คือ เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขั้นถึงกลาง-ขั้นสูง-ระดับ [K 344] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 3 แล้วเลื่อนสูงขึ้นจนถึงระดับ 4 อย่างรวดเร็วในตอนต้นพยางค์ จากนั้นระดับเสียงจะคงที่ไปจนจบพยางค์

วรรณยุกต์ระดับ-ขั้น หมายถึง เสียงวรรณยุกต์ที่ระดับเสียงคงที่ช่วงหนึ่งของพยางค์ และสูงขึ้นในตอนถึงกลางพยางค์ เสียงวรรณยุกต์ระดับ-ขั้นในงานวิจัยนี้มี 2 เสียง คือ

1. เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ-ขั้นถึงสูง [K 335] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 3 ระดับเสียงจะคงที่ไปจนประมาณถึงกลางพยางค์ จากนั้นระดับเสียงจะสูงขึ้นจนจบพยางค์ที่ระดับ 5
2. เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ-ขั้นถึงกลาง [L 113] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 1 ระดับเสียงจะคงที่ไปจนประมาณถึงกลางพยางค์ จากนั้นระดับเสียง

จะสูงขึ้นจนจบเพลงที่ระดับ 3

วรรณยุกต์ตก หมายถึง เสียงวรรณยุกต์ที่ระดับเสียงตกลงจากจุดเริ่มต้น เสียงวรรณยุกต์ตกในงานวิจัยนี้ มี 7 เสียง ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์สูง-ตกถึงต่ำ-เสียงกักที่เส้นเสียง [N₂ 51?] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 5 แล้วระดับเสียงเลื่อนต่ำลงจนถึงระดับ 1 และจบลงด้วยเสียงกักที่เส้นเสียง

2. เสียงวรรณยุกต์สูง-ตกถึงกลางค่อนข้างต่ำ-เสียงกักที่เส้นเสียง [N₂ 52?] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 5 แล้วระดับเสียงตกลงต่ำจนถึงระดับ 2 และจบลงด้วยเสียงกักที่เส้นเสียง

3. เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ตกถึงต่ำ-เสียงกักที่เส้นเสียง [N₂ 41?] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 4 และระดับเสียงตกลงต่ำจนถึงระดับ 1 และจบลงด้วยเสียงกักที่เส้นเสียง

4. เสียงวรรณยุกต์กลาง-ตกถึงต่ำ-เสียงกักที่เส้นเสียง [K₂ 31?] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 3 แล้วระดับเสียงเลื่อนต่ำลงจนถึงระดับ 1 และจบลงด้วยเสียงกักที่เส้นเสียง

5. เสียงวรรณยุกต์กลาง-ตกถึงกลางค่อนข้างต่ำ-เสียงกักที่เส้นเสียง [K₂ 32?] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 3 แล้วระดับเสียงเลื่อนต่ำลงมาที่ระดับ 2 และจบลงด้วยเสียงกักที่เส้นเสียง

6. เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ตก-เสียงกักที่เส้นเสียง [K₂ 21?] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 2 แล้วเลื่อนต่ำลงมาที่ระดับ 1 และจบลงด้วยเสียงกักที่เส้นเสียง

7. เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ตก [K₂ 121] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 2 แล้วเลื่อนต่ำลงจนจบเพลงที่ระดับ 1

วรรณยุกต์ระดับ-ตก หมายถึง เสียงวรรณยุกต์ที่ระดับเสียงคงที่ช่วงหนึ่ง และตกลงมาเล็กน้อยในตอนจบเพลงที่ระดับเสียงวรรณยุกต์ระดับ-ตกในงานวิจัยนี้ มีเพียง 1 เสียง คือ เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ-ตกถึงกลางค่อนข้างต่ำ [K₂ 332] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียง-

วรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 3 ระดับเสียงจะคงที่ไปจนจบพยางค์เล็กน้อย จากนั้นระดับเสียงจะตกลงมาที่ระดับ 2 ในตอนจบพยางค์

วรรณยุกต์ขึ้น-ตก หมายถึง เสียงวรรณยุกต์ที่ระดับเสียงสูงขึ้น จากจุดเริ่มต้น และตกลงมาในตอนท้าย เสียงวรรณยุกต์ขึ้น-ตกที่ปรากฏในข้อมูลในงานวิจัยนี้ มี 2 เสียง^๑ คือ

1. เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขึ้นถึงกลางค่อนข้างสูง-ตกถึงกลาง [343] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 3 แล้วเลื่อนสูงขึ้นถึงระดับ 4 ก่อนจบพยางค์เล็กน้อย แล้วตกลงมาที่ระดับ 3 อย่างรวดเร็วในตอนจบพยางค์
2. เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขึ้นถึงกลางค่อนข้างสูง-ตกถึงกลาง [343] ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับ 3 แล้วเลื่อนสูงขึ้นถึงระดับ 4 อย่างรวดเร็วในตอนต้นพยางค์ จากนั้นระดับเสียงจะเลื่อนลงมาจากจบพยางค์ที่ระดับ 3

ระบบวรรณยุกต์ของผู้ออกภาษาแต่ละคน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระบบวรรณยุกต์ของผู้ออกภาษาแต่ละคนโดยใช้ตารางการทดสอบเสียงวรรณยุกต์ภาษาตระกูลไทเป็นเครื่องมือ และ เสนอผลของการวิเคราะห์ในรูปแบบของตาราง (ตารางที่ 10-19)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ 343 ก แทนเสียงวรรณยุกต์ [343] และ 343 ข แทนเสียงวรรณยุกต์ [343] ในการเสนอผลการวิจัยนี้ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการพิมพ์

ตารางที่ 10 ระบบวรรณยุกต์ สัทลักษณะของวรรณยุกต์ และ ลักษณะการแยกเสียง-
วรรณยุกต์ ของพูดออกภาคเหนือ 1 จุดที่ 1

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[14]	[21?]	[14]	[45]
3					
4	ว.2 [343ก], [343ข], [332]	ว.4 [22]	ว.6 [41?]	(ว.4) [22]	[22] [44]

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ระบบวรรณยุกต์ สัทลักษณะของวรรณยุกต์ และลักษณะการแยกเสียง-
วรรณยุกต์ ของผู้ออกภาษาคนที่ 2 จุดที่ 1

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[14]	[21?]	[14] [15]	[45]
3					
4	ว.2 [343 ก, [332], [33]	ว.4 [11] [22]	ว.6 [41?]	(ว.4) [11] [22]	[11] [22], [44]

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ระบบวรรณยุกต์ สัทลักษณะของวรรณยุกต์ และ ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ ของแบบออกภาคที่ 1 จุดที่ 2

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[14]	[21?]	[14]	[45] [55]
3					
4	ว.2 [34] [344]	ว.4 [22] [33]	ว.6 [41?]	(ว.4) [22] [33]	[11] [22] , [44]

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ระบบวรรณยุกต์ สัทลักษณะของวรรณยุกต์ และ ลักษณะการแยกเสียง-
วรรณยุกต์ ของผู้ออกภาษาคนที่ 2 จุดที่ 2

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[14]	[21? 31?]	[14]	[45] [55]
3					
4	ว.2 [34] [343 ก]	ว.4 [22] [33]	ว.6 [51?]	(ว.4) [11] [22]; [33]	[11] [22]; [44]

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ระบบวรรณยุกต์ สัทลักษณะของวรรณยุกต์ และ ลักษณะการแยกเสียง-
วรรณยุกต์ ของผู้ออกภาษาคนที่ 1 จุดที่ 3

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35] [335]	[113]	[31?] [32?]	[113]	[45]
3	ว.2				
4	[34], [343 ก]	ว.4 [11], [22], [23]	ว.6 [51?], [52?]	(ว.4) [22], [23]	[22], [44]

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ระบบวรรณยุกต์ สัทลักษณะของวรรณยุกต์ และ ลักษณะการแยกเสียง-
วรรณยุกต์ ของผู้ออกภาษาคนที่ 2 จุดที่ 3

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[12], [13]	[31?], [32?]	[12], [13]	[45], [55]
3	ว.2				
4	[34]	ว.4 [11], [33]	ว.6 [41?], [51?]	(ว.4) [11], [22] [23], [33]	[22] [33], [44]

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ระบบวรรณยุกต์ สัทลักษณะของวรรณยุกต์ และ ลักษณะการแยกเสียง-
วรรณยุกต์ ของผู้บอกภาษาคนที่ 1 จุดที่ 4

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[14]	[31?]	[14]	[55]
3	ว.2				
4	[343 ฅ], [332]	ว.4 [11], [22]	ว.6 [51?]	(ว.4) [11], [22]	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ระบบวรรณยุกต์ สัทลักษณะของวรรณยุกต์ และ ลักษณะการแยกเสียง -
วรรณยุกต์ ของแบบออกภาษาคนที่ 2 จุดที่ 4.

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[14]	[31?	[14]	[55]
3	ว.2				
4	[343 ฦ], [332]	ว.4 [11],[21], [22]	ว.6 [51?	(ว.4) [11] , [21] , [22]	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ระบบวรรณยุกต์ สัทลักษณะของวรรณยุกต์ และลักษณะการแยกเสียง-
วรรณยุกต์ ของผู้ออกภาษาคนไข้ 1 จุดที่ 5

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[13]	[31?]	[13]	[45]
3	ว.2				
4	[343 ก]	ว.4 [11],[33]	ว.6 [51?]	(ว.4) [11] [11] , [33]	[33],[44]

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ระบบวรรณยุกต์ สัทลักษณะของวรรณยุกต์ และ ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ ของผู้ออกภาษาคนที่ 2 จุดที่ 5

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[13]	[31?]	[13]	[45]
3	ว.2				
4	[343 ก]	ว.4 [11] , [22] [33]	ว.6 [52?]	(ว.4) [11] , [22]	[11] , [22] [44]

ระบบวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระบบวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุดโดยสรุปจากระบบวรรณยุกต์ของผู้ออกภาษาทุกคนในแต่ละจุดและแสดงลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุดในรูปของตาราง (ดู ตารางที่ 20, 21, 22, 23 และ 24) พร้อมทั้งบรรยายการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์โดยละเอียด

1. จุดเก็บข้อมูลที่ 1 บ้านศรีทรายมูล ตำบลทาบลาตุก อำเภอแมทา

ระบบวรรณยุกต์และลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ที่ได้จากการรวมระบบวรรณยุกต์ของผู้ออกภาษาทั้งสองคนในจุดเก็บข้อมูลนี้ สามารถแสดงในรูปของตารางได้ดังนี้คือ (ดู ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ระบบวรรณยุกต์ และ ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ จุดเก็บข้อมูลที่ 1 : บ้านศรีทรายมูล ตำบลทาบลาตุก อำเภอแมทา ผู้ออกภาษา 2 คน จำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[14]	[21?	[14] , [13]	[45]
3					
4	ว.2 [343 ก] [343 ข] [332] , [33]	ว.4 [11] , [22]	ว.6 [41?]	(ว.4) [11] , [22]	[11] , [22] [44]

ระบบวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลที่ 1 ซึ่งได้จากการรวมระบบเสียงวรรณยุกต์ของผู้ออกภาษาสองคนในจุดเก็บข้อมูลนี้ มีจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง (ดู ตารางที่ 20) การปรากฏของเสียงย่อยในแต่ละหน่วยเสียงมีรายละเอียด ดังนี้

ว.1 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 2 เสียง คือ [35] และ [45] เสียงวรรณยุกต์ 2 เสียงนี้ปรากฏในลักษณะแจกแจกแบบสับหลัก คือ เสียง [35] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ A_{123}) ส่วนเสียง [45] ปรากฏในพยางค์ตายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS_{123})

ว.2 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 4 เสียง ได้แก่ [343 ก], [343 ข] , [332] และ

[33] เสียงวรรณยุกต์เหล่านี้ปรากฏในลักษณะแปรอิสระในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ A_4) เสียง [343 ก] และ [332] ปรากฏในระบบเสียงของผู้บอกภาษาทั้งสองคน สำหรับเสียง [343 ข] ปรากฏเฉพาะในระบบเสียงของผู้บอกภาษาคนที่ 1 ส่วนเสียง [33] ปรากฏเฉพาะในระบบเสียงของผู้บอกภาษาคนที่ 2

ว.3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 2 เสียง ได้แก่ [14] และ [13] เสียง [14] ปรากฏทั้งในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B_{123}) และ พยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL_{123}) ในระบบเสียงของผู้บอกภาษาทั้งสองคน ส่วนเสียง [13] ปรากฏเฉพาะในพยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL_{123}) เฉพาะในระบบเสียงของผู้บอกภาษาคนที่ 2

ว.4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 3 เสียง ได้แก่ [11], [22] และ [44] เสียงวรรณยุกต์ [22] ปรากฏในระบบเสียงของผู้บอกภาษาทั้งสองคนในพยางค์ทั้ง 3 ประเภท คือ พยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B_4) พยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL_4) และ พยางค์ตายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS_4) เสียงวรรณยุกต์ [11] ปรากฏเฉพาะในระบบเสียงของผู้บอกภาษาคนที่ 2 ในพยางค์ทั้ง 3 ประเภทเช่นเดียวกัน ส่วนเสียง [44] นั้น ปรากฏเฉพาะในพยางค์ตายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS_4) ในระบบเสียงของผู้บอกภาษาทั้งสองคน

ว.5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์นี้มีเสียงวรรณยุกต์ 1 เสียง คือ [21?] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ G_{123}) ในระบบเสียงของผู้บอกภาษาทั้งสองคน

ว.6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์นี้มีเสียงวรรณยุกต์ 1 เสียง คือ [41?] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ C_4) ในระบบเสียงของผู้บอกภาษาทั้งสองคน

2. จุดเก็บข้อมูลที่ 2 บ้านป่าเหียง ตำบลบ้านธิ อำเภอเมืองลำพูน

ระบบวรรณยุกต์ และ ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ซึ่งผู้วิจัยสรุปจากระบบวรรณยุกต์ของผู้ออกภาษาทั้งสองคนในจุดเก็บข้อมูลนี้ สามารถแสดงในรูปของตาราง (ดู ตารางที่ 21)

ตาราง 21 ระบบวรรณยุกต์และลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ จุดเก็บข้อมูลที่ 2 : บ้านป่าเหียง ตำบลบ้านธิ อำเภอเมืองลำพูน ผู้ออกภาษา 2 คน จำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[14]	[21?],[31?]	[14]	[45] , [55]
3					
4	ว.2 [343 ก] [34] [344]	ว.4 [22] , [33]	ว.6 [41?],[51?]	(ว.4) [11] , [22] [33]	[11] , [22] [44]

ระบบวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลนี้มีจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง (ดู ตารางที่ 21) การปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ย่อยในแต่ละหน่วยเสียงมีรายละเอียด ดังนี้

ว.1 หน่วยเสียงวรรณยุกต์นี้มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 3 เสียง คือ [35] , [45] และ [55] เสียง [35] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ A_{123}) โดยปรากฏในลักษณะแจกแจงแบบสับหลักกับเสียง [45] และ [55] ซึ่งปรากฏในพยางค์สายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS_{123}) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน

ว.2 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 3 เสียง ได้แก่ [343 ก] , [34] และ [344] เสียงวรรณยุกต์ดังกล่าวนี้ปรากฏในลักษณะแปรอิสระในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ A_4) เสียง

[34] ปรากฏในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน สำหรับเสียง [344] ปรากฏเฉพาะในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 1 ส่วนเสียง [343 ก] ปรากฏเฉพาะในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 2

ว.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงวรรณยุกต์ 1 เสียง คือ [14] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B_{123}) และ พยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL_{123}) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน

ว.4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 4 เสียง ได้แก่ [11] , [22] , [33] และ [44] เสียง [22] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B_4) พยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL_4) และ พยางค์ตายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS_4) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน เสียง [33] ปรากฏแปรอิสระกับเสียง [22] ในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B_4) และ พยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL_4) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน เสียง [11] ปรากฏในพยางค์ตายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS_4) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน และ ในพยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL_4) เฉพาะในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 2 ส่วนเสียง [44] นั้น ปรากฏเฉพาะในพยางค์ตายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS_4) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน

ว.5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 2 เสียง คือ [21?] และ [31?] เสียงวรรณยุกต์ทั้งสองนี้ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ C_{123}) เสียง [21?] ปรากฏในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน ส่วนเสียง [31?] ปรากฏในลักษณะแปรอิสระกับเสียง [21?] เฉพาะในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 2

ว.6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ C_4) 2 เสียง คือ [41?] และ [51?] เสียง [41?] ปรากฏเฉพาะในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 1 ส่วนเสียง [51?] ปรากฏเฉพาะในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 2

3. จุดเก็บข้อมูลที่ 3 บ้านถนนะ ตำบลประตู่ป่า อำเภอเมืองลำพูน

ระบบวรรณยุกต์และลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ที่ได้จากการรวมระบบวรรณยุกต์ของ-
ผู้บอกภาษาทั้งสองคนในจุดเก็บข้อมูลนี้ สามารถแสดงในรูปของตาราง (ดู ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 ระบบวรรณยุกต์ และ ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ จุดเก็บข้อมูลที่ 3 : บ้านถนนะ
ตำบลประตู่ป่า อำเภอเมืองลำพูน ผู้บอกภาษา 2 คน จำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์
6 หน่วยเสียง

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35] , [335]	[13] , [12] [13]	[31?] , [32?]	[13] , [12] [13]	[45] , [55]
3	ว.2 [34]				
4	[343 ก]	ว.4 [11] , [22] [23] , [33]	ว.6 [41?] , [51?] [52?]	(ว.4) [11] , [22] [23] , [33]	[22] , [33] [44]

ระบบวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลจุดที่ 3 มีจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง
(ดู ตารางที่ 22) การปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ย่อยในแต่ละหน่วยเสียงมีรายละเอียด ดังนี้

ว.1 หน่วยเสียงวรรณยุกต์แม่เสียงวรรณยุกต์ย่อย 4 เสียง ได้แก่ [35], [335], [45] และ
[55] เสียง [35] และ [335] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ A₁₂) เสียง [35]
ปรากฏในระบบเสียงของผู้บอกภาษาทั้งสองคน ส่วนเสียง [335] ปรากฏในลักษณะแปรอิสระกับ
เสียง [35] เฉพาะในระบบเสียงของผู้บอกภาษาคณะที่ 1 เสียง [45] และ [55] ปรากฏใน
พยางค์ตายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS₁₂₃) เสียง [45] ปรากฏในระบบเสียงของผู้บอก-
ภาษาทั้งสองคน ส่วนเสียง [55] ปรากฏในลักษณะแปรอิสระกับเสียง [45] เฉพาะในระบบ

เสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 2

ว.2 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 2 เสียงปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ A₃₄) คือ [34] และ [343 ɲ] เสียง [34] ปรากฏในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน ส่วนเสียง [343 ɲ] ปรากฏแปรอิสระกับเสียง [34] เฉพาะในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 1

ว.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงวรรณยุกต์ 3 เสียง คือ [113] , [12] และ [13] เสียง [113] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B₁₂₃) และ พยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL₁₂₃) เฉพาะในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 1 ส่วนเสียง [12] ปรากฏในลักษณะแปรอิสระกับเสียง [13] ในพยางค์ทั้ง 2 ประเภทในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 2

ว.4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 5 เสียง ได้แก่ [11] , [22] , [23] , [33] และ [44] เสียง [22] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B₄) พยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL₄) และ พยางค์ตายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS₄) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 1 และในพยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL₄) และ พยางค์ตายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS₄) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 2 เสียง [23] ปรากฏแปรอิสระกับเสียง [22] ในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B₄) และพยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL₄) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 1 และเฉพาะในพยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL₄) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 2 เสียง [11] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B₄) และ พยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL₄) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 2 และเฉพาะในพยางค์เป็นในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 1 เสียง [44] ปรากฏเฉพาะในพยางค์ตายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS₄) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน ส่วนเสียง [33] ปรากฏในพยางค์ทั้ง 3 ประเภทเฉพาะในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคนที่ 2

ว.5 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 2 เสียง คือ [31?] และ [32?] เสียงวรรณยุกต์ทั้งสองนี้ ปรากฏในลักษณะแปรอิสระในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ C₁₂₃) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน

ว.6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 3 เสียง ได้แก่ [41?] , [51?]

และ [52?] เสียง [51?] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ c_4) ในระบบเสียงของ
ผู้ออกภาษาทั้งสองคน เสียง [52?] ปรากฏแปรอิสระกับเสียง [51?] ในระบบเสียงของผู้ออก
ภาษาคนที่ 1 ส่วนเสียง [41?] ปรากฏแปรอิสระกับเสียง [51?] ในระบบเสียงของผู้ออกภาษา
คนที่ 2

4. จุดเก็บข้อมูลที่ 4 บ้านมะกอก ตำบลมะกอก อำเภอป่าซาง

ระบบวรรณยุกต์และลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ซึ่งผู้วิจัยสรุปจากระบบวรรณยุกต์ของ
ผู้ออกภาษาทั้งสองคนในจุดเก็บข้อมูลนี้ สามารถแสดงในรูปของตารางได้ดังนี้ (ดู ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 ระบบวรรณยุกต์และลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ จุดเก็บข้อมูลที่ 4 : บ้านมะกอก
ตำบลมะกอก อำเภอป่าซาง ผู้ออกภาษา 2 คน จำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6
หน่วยเสียง

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[14]	[31?]	[14]	[55]
3	ว.2 [343 ก], [332]				
4		ว.4 [11], [21], [22]	ว.6 [51?]	(ว.4) [11] , [21] , [22]	

ระบบวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลนี้มีจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง (ดู
ตารางที่ 23) การปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ย่อยในแต่ละหน่วยเสียงมีรายละเอียด ดังนี้

ว.1 หน่วยเสียงวรรณยุกต์นี้มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 2 เสียงปรากฏในลักษณะแจกแจก-
แบบสับหลักในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน คือ [35] และ [55] เสียง [35] ปรากฏ

ในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ A_{12}) ส่วนเสียง [55] ปรากฏในพยางค์ตายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS_{123})

ว.2 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 2 เสียง คือ [343 ɳ] และ [332] เสียงวรรณยุกต์ทั้งสองนี้ปรากฏในลักษณะแปรอิสระในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ A_4) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน

ว.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงวรรณยุกต์ 1 เสียง คือ [14] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B_{123}) และ พยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL_{123})

ว.4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 3 เสียง ไคแก [11], [21] และ [22] เสียง [11] และ [22] ปรากฏในลักษณะแปรอิสระในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B_4) พยางค์ตายสระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL_4) และ พยางค์ตายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS_4) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน ส่วนเสียง [21] ปรากฏแปรอิสระกับเสียง [11] และ [22] ในพยางค์ทั้ง 3 ประเภทเฉพาะในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคณะที่ 2

ว.5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงวรรณยุกต์ 1 เสียง คือ [31?] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ C_{123})

ว.6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีเสียงวรรณยุกต์ 1 เสียง คือ [51?] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ C_4)

ศูนย์วิทยพัชรวากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. จุดเก็บข้อมูลจุดที่ 5 บ้านหลายแก้ว ตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านไธสง

ระบบวรรณยุกต์และลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ที่ได้จากการรวมระบบวรรณยุกต์ของผู้ออกภาษาทั้งสองคนในจุดเก็บข้อมูลนี้ สามารถแสดงในรูปของตาราง (ดู ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 ระบบวรรณยุกต์ และ ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ จุดเก็บข้อมูลที่ 5 : บ้านหลายแก้ว ตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านไธสง ผู้ออกภาษา 2 คน จำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2	[35]	[13]	[31?]	[13]	[45]
3	ว.2 [343 ก]				
4		ว.4 [11],[22], [33]	ว.6 [51?],[52?]	(ว.4) [11],[22], [33]	[11],[22], [33],[44]

ระบบวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลนี้ มีจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง (ดู ตารางที่ 24) การปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ย่อยในแต่ละหน่วยเสียงมีรายละเอียด ดังนี้

ว.1 หน่วยเสียงวรรณยุกต์นี้มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 2 เสียง คือ [35] และ [45] เสียงวรรณยุกต์ 2 เสียงนี้ปรากฏในลักษณะแจ่มแจ้งแบบสับหลัก คือ เสียง [35] ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ A_{12}) ส่วนเสียง [45] ปรากฏในพยางค์ท้ายสระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS_{123})

ว.2 หน่วยเสียงวรรณยุกต์นี้มีเสียงวรรณยุกต์ 1 เสียง คือ [343 ก] เสียงวรรณยุกต์นี้ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ A_{34})

ว.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์มีเสียงวรรณยุกต์ 1 เสียง คือ [13] เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B₁₂₃) และ พยางค์ท้ายระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL₁₂₃)

ว.4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 4 เสียง ได้แก่ [11] , [22] , [33] และ [44] เสียง [11] ปรากฏทั้งในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B₄) พยางค์ท้ายระเสียงยาว (ของวรรณยุกต์ DL₄) และ พยางค์ท้ายระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS₄) เสียง [33] ปรากฏแปรอิสระกับเสียง [11] ในพยางค์ทั้ง 3 ประเภทในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคณะที่ 1 และในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ B₄) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคณะที่ 2 เสียง [22] ปรากฏแปรอิสระกับเสียง [11] ในพยางค์ทั้ง 3 ประเภทในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคณะที่ 2 ส่วนเสียง [44] นั้น ปรากฏเฉพาะในพยางค์ท้ายระเสียงสั้น (ของวรรณยุกต์ DS₄) ในระบบเสียงของผู้ออกภาษาทั้งสองคน

ว.5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์มีเสียงวรรณยุกต์ 1 เสียง คือ [31?] เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ C₁₂₃)

ว.6 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย 2 เสียง ได้แก่ [51?] และ [52?] เสียงวรรณยุกต์ทั้งสองนี้ปรากฏในพยางค์เป็น (ของวรรณยุกต์ C₄) เสียง [51?] ปรากฏเฉพาะในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคณะที่ 1 ส่วนเสียง [52?] ปรากฏเฉพาะในระบบเสียงของผู้ออกภาษาคณะที่ 2

การเปรียบเทียบระบบวรรณยุกต์ของจุดเก็บข้อมูลทั้ง 5 จุด

จากการเปรียบเทียบระบบวรรณยุกต์ สัทลักษณะของวรรณยุกต์ และการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ของภาษาของทั้ง 5 จุด ผู้วิจัยพบว่ามีความคล้ายคลึงและความแตกต่างในเรื่องดังต่อไปนี้

1. จำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์

ภาษาของทั้ง 5 จุด มีจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์เท่ากัน คือ 6 หน่วยเสียง

2. ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ (ดู ตารางที่ 31-32 และ ภาพที่ 4)

2.1 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในแนวตั้งของแถว A แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

2.1.1 แบบ A 123-4 ไค้แก่ ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษา-

ของจุดที่ 1 และ จุดที่ 2

2.1.2 แบบ A12-34 ไคแก ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาของ
จุดที่ 3 จุดที่ 4 และ จุดที่ 5

2.2 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในแนวตั้งของแถว B,C,DL และ DS

ภาษาของทั้ง 5 จุดมีลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว B,C,DL และ DS
เป็นแบบ 123-4 เหมือนกัน

2.3 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในช่องวรรณยุกต์ DL₄ และ DS₄[ⓐ]

เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในช่องวรรณยุกต์ DL₄ และ DS₄ เหมือนกันทุกเสียง
ในจุดที่ 4 ส่วนในจุดอื่น ๆ นั้น เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในช่องวรรณยุกต์ DL₄ และ DS₄
เหมือนกันเป็นบางส่วน

2.4 การปรากฏเป็นเสียงวรรณยุกต์ย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในพยางค์-
เป็น

เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในพยางค์ท้ายทั้งสระเสียงยาวและสระเสียงสั้นใน
ภาษาของทั้ง 5 จุด มีลักษณะการปรากฏเป็นเสียงวรรณยุกต์ย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏ
ในพยางค์เป็นคล้ายคลึงกันคือ

2.4.1 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในช่อง DS₁₂₃^{ⓐⓑ} เป็นเสียงวรรณยุกต์ย่อย
ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในช่อง A₁₂₃ ในภาษาของจุดที่ 1 และจุดที่ 2 และเป็น
เสียงวรรณยุกต์ย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในช่อง A₁₂ ในภาษาของจุดที่ 3 จุดที่ 4
และ จุดที่ 5

2.4.2 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในช่อง DL₁₂₃ เป็นเสียงวรรณยุกต์ย่อย
ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในช่อง B₁₂₃ ในภาษาของทั้ง 5 จุด

2.4.3 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในช่อง DL₄ และ DS₄ เป็นเสียง-
วรรณยุกต์ย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในช่อง B₄ ในภาษาของทั้ง 5 จุด

[ⓐ] ดู ภาที่ 4 หน้า 77

[ⓑ] ดู ภาที่ 4 เปรียบเทียบลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาของทั้ง 5 จุด

ภาพที่ 4 เปรียบเทียบลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภษาของในจังหวัดลำพูน

จุดเก็บข้อมูลที่ 1

	A	B	C	DL	DS
1					
2	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
3					
4	ว.2	ว.4	ว.6	(ว.4)	

จุดเก็บข้อมูลที่ 2

	A	B	C	DL	DS
1					
2	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
3					
4	ว.2	ว.4	ว.6	(ว.4)	

จุดเก็บข้อมูลที่ 3

	A	B	C	DL	DS
1					
2	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
3					
4	ว.2	ว.4	ว.6	(ว.4)	

จุดเก็บข้อมูลที่ 4

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2					
3					
4	ว.2	ว.4	ว.6	(ว.4)	

จุดเก็บข้อมูลที่ 5

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1	ว.3	ว.5	(ว.3)	(ว.1)
2					
3					
4	ว.2	ว.4	ว.6	(ว.4)	

3. เสียงขอยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ (ดู ตารางที่ 25)

ว.1 ทั้ง 5 จุด มีเสียงวรรณยุกต์ขอยอย่างน้อย 2 เสียงปรากฏในลักษณะแจกแจง-แบบต้นหลัก โดยที่เสียงที่ปรากฏในพยางค์เป็น ส่วนเล็กเสียงที่ปรากฏในพยางค์ท้ายสระเสียงสั้นในจุดที่ 2 และ 3 มีการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ในลักษณะแปรอิสระเพิ่มขึ้นอีกด้วย กล่าวคือ ในจุดที่ 2 และ 3 เสียงวรรณยุกต์ [45] กับ [55] ปรากฏแบบแปรอิสระในพยางค์ท้ายสระเสียงสั้น และในจุดที่ 3 เสียงวรรณยุกต์ [35] กับ [335] ปรากฏแบบแปรอิสระในพยางค์เป็น

ว.2 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ปรากฏเฉพาะในพยางค์เป็น เสียงวรรณยุกต์ขอยมีจำนวน ตั้งแต่ 1 ถึง 4 เสียง และเสียงวรรณยุกต์ขอยปรากฏในลักษณะแปรอิสระเท่านั้น

ว.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ปรากฏทั้งในพยางค์เป็นและพยางค์ท้ายสระเสียงยาว เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในพยางค์ทั้งสองลักษณะเป็นเสียงเดียวกัน สำหรับจุดเก็บข้อมูลทั้ง 5 จุด แต่ในจุดที่ 1 มีเสียงวรรณยุกต์ [13] ปรากฏแปรอิสระกับเสียงวรรณยุกต์ [14] ในพยางค์ท้ายสระเสียงยาว

ว.4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ปรากฏทั้งในพยางค์เป็น พยางค์ท้ายสระเสียงยาว และพยางค์ท้ายสระเสียงสั้น ในพยางค์แต่ละลักษณะมีการแปรอิสระของเสียงวรรณยุกต์ในจุดเก็บข้อมูลทุกจุด เสียงวรรณยุกต์ปรากฏในพยางค์ทั้ง 3 ลักษณะเป็นเสียงเดียวกันอย่างน้อย 1 เสียง มีข้อยกเว้นคือ ในพยางค์ท้ายสระเสียงสั้นของจุดเก็บข้อมูล 4 จุด มีเสียงวรรณยุกต์ [44] เพิ่มขึ้น

ว.5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในจุดเก็บข้อมูลทั้ง 5 จุด มีเสียงวรรณยุกต์ขอยอย่างน้อย 1 เสียงปรากฏเฉพาะในพยางค์เป็น ในจุดเก็บข้อมูลที่ 2 และ 3 มีการแปรอิสระของเสียงวรรณยุกต์

ว.6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในจุดเก็บข้อมูลทั้ง 5 จุด มีเสียงขอยอย่างน้อย 1 เสียงปรากฏเฉพาะในพยางค์เป็น ในจุดเก็บข้อมูลที่ 2, 3 และ 5 มีการแปรอิสระของเสียงวรรณยุกต์

4. สัทลักษณะของวรรณยุกต์ (ดู ตารางที่ 20, 21, 22, 23, 24 และ 25)
 สัทลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์แต่ละหน่วยเสียงในจุดเก็บข้อมูลทุกจุดที่มีความ
 คล้ายคลึงกันมาก ดังนี้

ว. 1 ในพยางค์เป็นเป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้น จุดเริ่มต้นอยู่ที่ระดับกลางในพยางค์ท้าย
 สระเสียงสั้นเป็นเสียงวรรณยุกต์สูง

ว.2 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง อาจมีลักษณะเป็นเสียงระดับ หรือขึ้นและ/หรือตก-
 เล็กน้อย

ว.3 เป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้น จุดเริ่มต้นอยู่ในระดับต่ำ

ว.4 ส่วนใหญ่เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับอยู่ในระดับกลางถึงระดับต่ำ มีขอบาสังเกต
 คือ ในพยางค์ท้ายสระเสียงสั้นมีเสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ระดับปรากฏควบในจุดเก็บข้อมูล
 4 จุด

ว.5 เป็นเสียงวรรณยุกต์ตก จุดเริ่มต้นที่ระดับกลางหรือกลางค่อนข้างต่ำ

ว.6 เป็นเสียงวรรณยุกต์ตก จุดเริ่มต้นที่สูง หรือ กลางค่อนข้างสูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 การเปรียบเทียบบรรณานุกรมที่ สังกัดคณะของบรรณานุกรมที่ และ การปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ ของภาษาของทั้ง 5 จุด

ระบบ- วรรณยุกต์	การปรากฏของเสียงวรรณยุกต์					
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	
หน่วย- เสียง	จุดเก็บ ลักษณะ / สิ้นสุด พยางค์	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5
ว.1	พยางค์เป็น	35	35	35, 335	35	35
	พยางค์ตายสระ เสียงสั้น	45	45, 55	45, 55	55	45
ว.2	พยางค์เป็น	343ก, 343ข, 332, 33	343ก, 34, 344	34, 343ก	343ก, 332	343ก
	พยางค์เป็น	14	14	113, 12, 13	14	13
ว.3	พยางค์ตายสระ เสียงยาว	14, 13	14	113, 12, 13	14	13
	พยางค์เป็น	11, 22	22, 33	11, 22, 23, 33	11, 21, 22	11, 22, 33
ว.4	พยางค์ตายสระ เสียงยาว	11, 22	11, 22, 33	11, 22, 23, 33	11, 21, 22	11, 22, 33
	พยางค์ตายสระ เสียงสั้น	11, 22, 44	11, 22, 44	22, 33, 44	11, 21, 22	11, 22, 33, 44
ว.5	พยางค์เป็น	21?	21?, 31?	31?, 32?	31?	31?
ว.6	พยางค์เป็น	41?	41?, 51?	41?, 51?, 52?	51?	51?, 52?